

ἔπω; συγκαταβῆ βιβλιογράφος τῆς περιόδου ταύτης· λέγω τὰ ποικίλματα τὰ σχεδιασθέντα ἐν τῇ ὥρᾳ μετὰ τὰς τελευταίας λέξεις καὶ τὰ ἐλαφρὰ χαράγματα τῆς γραφίδος τὰ διακοσμοῦντα τὴν ἐν τέλει τοῦ λόγου γεγραμμένην ἐπιγραφὴν αὐτοῦ.

Ἡ δὲ γραφὴ τοῦ Ὀμήρου τοῦ Harris εἶνε ὅλως διάφορος τὸν τρόπον τῆς ἤδη ἐξετασθείσης. Τὰ γράμματα εἶνε τετραγωνικώτερα καὶ ἀκαμπτότερα, ὁ δὲ σχηματισμὸς αὐτῶν εἶνε λίαν λεπτός, ἔχουσι δὲ τὴν ἀπλότητα τὴν χαρακτηριστικὴν τῆς ἀρχαιότητος. Ὁ πάπυρος οὗτος, περιέχων μέρη τοῦ Σ τῆς Ἰλιάδος δύναται νάναχθῆ ἀδιστάκτως εἰς τὸν πρῶτον αἰῶνα π. Χ.

Εἶνε δὲ τὰ γράμματα τοῦ παπύρου οὕτως ἀμυδρὰ, ὥστε μετὰ μεγίστης δυσχερείας δύναται νὰ ληφθῆ φωτογραφικὸν ἀπείκασμ' αὐτοῦ. Οὐχ ἦττον ὁ πίναξ ὁ ἐκδοθεὶς ἐν τοῖς πανομοιοτύποις τῆς Παλαιογραφικῆς ἐταιρείας εἶνε ἰκανῶς ἐπιτυχής. Τὸ δὲ κείμενον ὑπέστη πολλὰς διορθώσεις ὑπὸ μεταγενεστέρας χειρὸς, ἧτις καὶ τοὺς τόνους προσέθηκε. Χάριν δ' ἐπιζητήσεως ἐναργείας αἱ προσθήκαι αὗται παρελείφθησαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ πανομοιοτύπῳ.

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ 6.

ὍΤΩΣ ΟΥΧ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΗΝ
 ΟΤΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΥ ΓΕ ΒΕΒΙΩΙΚΩΣ ΚΑΙ
 ΦΙΛΟΙΣ ΑΞΙΟΙΣ ΕΑΥΤΟΥ ΚΕΧΡΗΜΕΝΟΣ
 ἢ ΠΟ ΔΕ ΤΥΧΗΣ ἢ ΠΟΝΗΡΙΑΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
 ΚΕΚΩΛΥΜΕΝΟΝ ΤΥΧΕΙΝ ΟΥΔ ΕΛΑΧΙΣ
 ΤΗΙ ΣΥΝΕΣΤΑΛΤΗ ΤΗ ΤΟΜΗ ΔΕ ΣΕ ΣΩ
 ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΝ ΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΣ ΩΙ ΓΑΡ Ε
 ΛΥΠΗΝ ΕΤΑΙ ΤΟ ΛΥΠΗΡΟΝ ΟΥΚ ΕΣΧΕΝ ΑΛ —

Φιλόδημος. — Περὶ τὸ 1 μ. Χ.

(τας ουχ επι τους μετα την τελευτην | οταν δε τις ευ γε βεβιωικῶς
 η και | φιλοις αξιους εαυτου κεχρημενος η | πο δε τυχης η πονη-
 ριας ανθρωπων | κεκωλυμενον τυχειν ουδ ελαχισ | τη συνεξεται λυπη
 το μηδ εσεσθαι | προς εαυτον λογιζομενος ωι γαρ ε | πιγινεται το
 λυπηρον ουκ εσχεν αλ —)

